

Sverige är ett uland när det gäller hanteringen av skadedrabbade.

Professor Ask-Upmark brukade framhålla att om inte doktorn lyssnar på vad patienten har att berätta var risken stor att diagnosen missas. ”Kunden har alltid rätt!”, var hans budskap.

Nackskadeförbundet får alltför ofta höra av sina medlemmar att sjukvården inte lyssnar på vad de berättar - om sina besvär. Många med nackskador får höra att besvären beror på att de har ”psykiska problem” trots att de var besvärsfria innan deras trafikolycka inträffade.

Det tycks som att inte ens neurologer vid ledande universitetssjukhus känner igen typiska besvär, som uppstått när en trafikolycka inträffat. Eftersom svensk sjukvård av någon anledning inte anammat ”internationellt accepterad vetenskap” när det gäller utrednings- eller behandlingsmetoder förblir drabbades skador allt för ofta oupptäckta och obehandlade i Sverige.

Whiplashkommissionens budskap har - trots att den bygger på konsensus, inte vetenskap – blivit allmänt accepterad i Sverige. Det räcker med att Försäkringskassans eller försäkringsindustrins välbetalda ”experter” nämner ”Whiplashkommissionen” i sin plädering i domstol för att t o m ledande domstolar skall döma till Försäkringskassans eller försäkringsindustrins fördel.

Åldersförändringar på halskotpelaren eller psykiska problem blir ofta den konkurrerande orsak till den drabbades besvär, som framhålls och slutligen faller utslaget när en medicinskt okunnig domare skall avgöra den juridiska processen. Trots att den drabbade före sin olycka aldrig hade några besvär.

Att internationell vetenskaplig forskning bevisat att åldersförändringar inte kan framkalla alla för nackskador typiska besvär hjälper inte som motargument.

Nackskadeförbundet får allt som oftast rapporter om att drabbade med trafik- eller fall-olyckor av svensk sjukvård får veta att de har psykosomatiska problem eller att de lider av psykiatriska besvär. Svensk sjukvård använder inte utredningsmetoder som funktionell (eller dynamisk) magnetkameraundersökning (fMRI eller fMRT) som kan fastställa skador i CCJ (cranio-cervikala ledkomplexet). Att samma skador även kan fastställas hos annan oberoende doktor med C-båge hjälper inte den drabbade.

Efter stabiliseringsoperation i utlandet har skadedrabbade blivit mer eller mindre befriade från de besvär som av neurologer och psykiatriker klassificerats som psykiskt betingade.

När vetenskapliga rådet och professorn i ortopedi Olle Nilsson med hänvisning till Whiplashkommissionens konsensusrapport utdömer metoden fMRI (som är internationellt accepterad) är det begripligt att den inte i Sverige blir betraktad som evidensbaserad.

Att EG-domstolen fastställt att numera det även i Sverige skall vara ”internationellt accepterad vetenskap” som gäller bryr sig inte Högsta domstolen eller Högsta förvaltningsdomstolen om. Trots att de har skyldighet att konsultera EG-domstolen, men som inte brukar ske!

På Nackskadeförbundets hemsida (www.nackskadeforbundet.se) går att läsa dokumentet ”Patientfrihet i Europa” av JeanMonnetprofessorn CM von Quitzow. Där redogörs för hur svenska myndigheter (inkl domstolarna) undviker att följa EG-domstolens beslut.

Hur verkligheten för nackskadade, alltför ofta benämnda ”whiplash” går det också att läsa om på hemsidan.

Därför är det mycket glädjande att byråkraten, domaren, f d chefs-JO och juristen Mats Melin nu påtalat att ”Sverige är ett u-land när det gäller kontroll av myndigheter”.

Han har upplevt att allt inte står rätt till när det gäller Sveriges hantering av skadedrabbade – och där har han onekligen rätt!

Inte bara nackskadade har behov att Sveriges regering ser till att svensk sjukvård och svenska myndigheter börjar följa EG-domstolens beslut.

Bert Magnusson
Nackskadeförbundets ordförande

Bo Sonnsjö
vice ordförande

Styrelsen